

Τέλος, από τη ρητή και αδιάσπικτη διατύπωση των ανωτέρω διατάξεων των **παρ 1 και 4 του άρθρου 78 του Συντάγματος**, συνάγεται ότι αποκλείεται η νομοθετική εξουσιοδότηση για τον καθορισμό φορολογικής βάσης και του αντικειμένου της φορολογίας, και ότι η απαγόρευση αυτή δεν κάμπτεται ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία ο νομοθέτης θεσπίζει όρια, εντός των οποίων παρέχεται στην κανονιστικώς δρώσα διοίκηση η εξουσία να προσδιορίζει με πράξη της τα ανωτέρω αντικείμενα.

23. Συνεπώς, η εξουσιοδοτική διάταξη της **παρ 2 του άρθρου 39 ν. 4387/2016**, με την οποία παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση προς τον Υπουργό ΕΚΑΚΑ, να καθορίζει με κανονιστική απόφασή του τη φορολογική βάση υπολογισμού των εισφορών, που έχουν χαρακτήρα φόρου (βλ ανωτέρω **παρ 8 β,γ, δ και 9 έως 14, 17, 18,19,20 της παρούσας**) αντίκειται στις διατάξεις των **παρ 1 και 4 του άρθρου 78 του Συντάγματος** και είναι, για το λόγο αυτό, ανίσχυρη. Ανισχύρου ούσης της ανωτέρω νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, αντίκειται στο σύνταγμα και είναι ανίσχυρη και η κατ' εξουσιοδότηση αυτής προσβαλλόμενη κανονιστική απόφαση, η οποία πρέπει να ακυρωθεί λόγω ελλείψεως νομίμου ερείσματος και για τον λόγο αυτό.

Β3. ΤΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΚΥΡΩΣΗΣ: Παράβαση του άρθρου 78 παρ 1 και 2 του Συντάγματος, υπέρβαση της παρασχεθείσας νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως (αρθ 43 παρ 2 Συντ), καθορισμός επιβολής φορολογικού ή οικονομικού βάρους με πλασματική βάση, προνόμια του ΕΦΚΑ και ανισότητες σε βάρος των δικηγόρων σε ότι αφορά τον συμψηφισμό των εισφορών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως και την έντοκη επιστροφή ή συμψηφισμό αυτών.

νομοθετικής εξουσιοδότησης προς την κανονιστική δράση διοίκησης, σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ 2 του Συντάγματος, μετά από άλλων, ορίζεται ότι «όσοι από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών πράξεων με ειδική εξουσιοδότηση νόμου και μεσαία».

28. Ειδικότερα στο άρθρο 43 παρ 2 του Συντάγματος, μετά από άλλων, ορίζεται ότι «όσοι από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών πράξεων με ειδική εξουσιοδότηση νόμου και μεσαία».

27. Από τα ανωτέρω αβίαστα συνάγεται ότι η διάταξη της παρ 13 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης κανονιστικής απόφασης βρίσκται εκτός των ορίων της παρασχθείσας νομοθετικής εξουσιοδότησης και, ως εκ τούτου, αντικείται στο άρθρο 43 παρ 2 του Συντάγματος.

26. Σύμφωνα όμως, με την ανωτέρω εξουσιοδοτική διάταξη (βλ. ανωτέρω παρ 24 της παρούσας), οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται πάντοτε με βάση το προηγούμενο φορολογικό έτος και όχι το προηγούμενο έτος. Με άλλα λόγια από την σαφή και αδιάκριτη διατύπωση της ανωτέρω εξουσιοδοτικής διάταξης συνάγεται ότι δεν παρασχεθήκε προς τον καθ' ου Υπουργό νομοθετική εξουσιοδότηση να καθορίσει με την προσβαλλόμενη απόφαση του άλλο φορολογικό έτος, πλην του προηγούμενου του έτους γέννησης της υποχρέωσης καταβολής ασφαλιστικών εισφορών.

25. Όπως στην παρ 13 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης κανονιστικής πράξης ορίζεται ότι η βάση υπολογισμού των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών προκύπτει από το πιο πρόσφατο εκκαθαρισμένο φορολογικό έτος, δηλαδή βάση υπολογισμού αυτών στην κρινόμενη υπόθεση αποτελεί το φορολογικό έτος εισοδήμα της διαχειριστικής περιόδου 1/1/έως 31/12/2015.

24. Στο εδάφ. α της παρ 2 του άρθρου 39 του ν 4387/2016 ορίζεται με σαφήνεια, μετά από άλλων, και ότι οι ασφαλιστικές εισφορές καθάρο φορολογικό αποτελείση από την άσκηση δραστηριότητας κατά υπολογίζονται επί του εισοδήματος, όπως αυτό καθορίζεται με βάση το έτος εισοδήματος, και ότι οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται με βάση το προηγούμενο φορολογικό έτος.

αυτονοήτως, και κατά μείζονα λόγο (a fortiori) δεσμεύει όχι μόνο τον ΠτΔ αλλά και όλα τα λοιπά όργανα της διοικήσεως κατά την ενάσκηση της ανωτέρω δευτερογενούς νομοθετικής αρμοδιότητάς τους.

29. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη κανονιστική απόφαση είναι μη νόμιμη, διότι υπερέβη τα όρια της παρασχεθείσας νομοθετικής εξουσιοδότησης, άλλως ενήργησε χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση, και, ως εκ τούτου, είναι ανίσχυρη και ακυρωτέα λόγω παράβασης του **άρθρου 43 παρ 2 του Συντάγματος**.

30. Περαιτέρω και σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με το **άρθρο 78 παρ 2 του Συντάγματος** δεν επιτρέπεται ο καθορισμός φορολογικής βάσης υπολογισμού φόρου ή οποιουδήποτε οικονομικού βάρους να εκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο αφορά η ανωτέρω υποχρέωση και με την εξυπακουόμενη προϋπόθεση ότι η αναδρομική ισχύς προβλέπεται σε τυπικό νόμο. (**αρθ 78 παρ 1 Συντάγματος**).

31. Όμως στο **άρθρο 39 του 4387/2016** ή σε άλλη διάταξη αυτού δεν προβλέπεται ότι οι ασφαλιστικές εισφορές του οικονομικού έτους 2017, μπορεί να καθορίζονται και με βάση το φορολογητέο εισόδημα του έτους 2015 ή άλλης διαχειριστικής περιόδου.

32. Συνεπώς, η **παρ 13 του άρθρου 2** της προσβαλλόμενης κανονιστικής αποφάσεως αντίκειται και στις διατάξεις των **παρ 1 και 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος**, και ως εκ τούτου είναι ανίσχυρη και ακυρωτέα και για το λόγο αυτόν. Σημειωτέο και ότι οι ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις (**αρθ 78 παρ. 1,2**) εφαρμόζονται και στην κρινόμενη υπόθεση διότι οι ασφαλιστικές εισφορές που βαρύνουν την περιουσία των δικηγόρων έχουν προέχοντα φορολογικό χαρακτήρα και αμιγώς φορολογική βάση, η οποία αποτελεί και τη βάση υπολογισμού αυτών, με την έννοια ότι υπολογίζονται με βάση το «καθαρό φορολογικό αποτέλεσμα» της φορολόγησής του εισοδήματος του προηγούμενου έτους, δηλαδή του

παρωχημένη κατάσταση.

διοίκηση πρέπει να ενεργεί με βάση την υφιστάμενη πραγματική και όχι
 και η συνταγματική αρχή της νομιμότητας σύμφωνα με την οποία
 εισόδημα του αμειψως προηγούμενου φορολογικού έτους, όπως επιτάσσεται
 άλλου οικονομικού βάρους πρέπει να στηρίζεται στο πραγματικό
παρ. 5 και 78 παρ. 1, από τα οποία προκύπτει ότι η επιβολή φόρου ή
 αναφέρεται και αμειψως παρὰ κατὰ παράβαση και των **άρθρων 4**
 εισόδημα του προηγούμενου φορολογικού έτους (2016), όπως
 αποκτήθηκε κατὰ από εντελώς διαφορετικές συνθήκες, σε σχέση με το
 αναλίσθεν εισόδημα της παρελθούσας διαχειριστικής περιόδου, που
 5 του Συντάγματος, αλλά σε παρωχημένη φορολογική βάση και σε ήδη
 ικανότητα των υπόχρεων δικηγόρων, κατὰ παράβαση του άρθρου 4 παρ.
 παρούσας) δεν στηρίζεται στην αμειψως φορολογική και εισφοροδοτική
 προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω παρ. 8 β, γ, δ έως και 14 και 31 της
 χαρακτηριστικά και υπολογίζονται επί αμειψως φορολογικής βάσης όπως
 δικηγόρων με τις ασφαλιστικές εισφορές, που έχουν φορολογικό
34. Ειδικότερα: α) η ανωτέρω επιβάρυνση του εισοδήματος των

παραλαμβάνονται και οι δικηγόροι.

αυτοαποσχολούμενων και των ελεύθερων επαγγελματιών, στους οποίους
 επιβάρυνση, που δημιουργεί ανισότητες και διακρίσεις σε βάρος των
 και 32 της παρούσας) και, σε κάθε περίπτωση πλαίσια της οικονομικής
 αποτρέπει πραγματική φορολόγηση (βλ. ανωτέρω παρ. 8 β, γ, δ έως και 14
 επιβάλλεται επί πραγματικής και παρωχημένης φορολογικής βάσης και
 (παρ. 13 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης κανονιστικής απόφασης),
 φορολογητέο εισόδημα της διαχειριστικής περιόδου 1-1 έως 31-12-2015
33. Επίσης, ο υπολογισμός των ασφαλιστικών εισφορών με βάση το
 αυτολέξει).

έως και 14 της παρούσας, όπου και αναφερόμαστε κατὰ τα λοιπά
 2016 εν προκειμένω, όπως προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω παρ. 8 β, γ, δ

β) Η κατά τα ανωτέρω αναδρομική και πλασματική φορολόγηση και επιβάρυνση γίνεται μόνο σε βάρος των αυτοαπασχολούμενων και των ελεύθερων επαγγελματιών και όχι σε βάρος των μισθωτών κατά παράβαση του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος.

γ) Ειδικά για τους ανεξάρτητα απασχολούμενους δικηγόρους, η ανωτέρω διάταξη της παρ. 13 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης κανονιστικής απόφασης άγει σε προδήλως άδικα και ανεπιεική αποτελέσματα σε σχέση με τους υπόλοιπους αυτοαπασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες, διότι κατά τη διαχειριστική περίοδο του προηγούμενου φορολογικού έτους (2016), δεν πραγματοποίησαν, άλλως πραγματοποίησαν ελάχιστο εισόδημα και, πάντως, κατώτερο της διαχειριστικής περιόδου 1-1 έως 31-12-2015 (που αποτελεί και την κατά τα ανωτέρω βάση υπολογισμού των εισφορών), λόγω της γνωστής στο Δικαστήριο Σας παρατεταμένης αποχής από τα καθήκοντά τους, μέχρι 15-9-2016, συνυπολογιζομένου και του χρονικού διαστήματος των δικαστικών διακοπών (1/7 έως 15/9), κατά το οποίο δεν λειτουργούν πλήρως τα δικαστήρια (αρθ. 11 παρ.1, 2 ν. 1756/1988). Συνεπώς οι δικηγόροι υποχρεούνται να καταβάλλουν υπέρογκες ασφαλιστικές εισφορές (μέχρι 38,5% επί του φορολογητέου εισοδήματος, όπως θα αναφερθεί και στη συνέχεια) ενώ κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος, που αποτελεί και τη φορολογική βάση υπολογισμού του ανωτέρω φορολογικού, άλλως οικονομικού βάρους, δεν πραγματοποίησαν ή πραγματοποίησαν ελάχιστο εισόδημα, όπως προαναφέρθηκε. Τούτο όμως αποτελεί κατάφωρη πλασματική φορολόγηση, άλλως οικονομική επιβάρυνση που συνιστά παράβαση των άρθρων 4 παρ. 1 και 5, 78 παρ. 1 και της συνταγματικής αρχής της νομιμότητας, όπως προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω παρ. 32,33 και υπό στοιχ. α,β της παρούσας παραγράφου 34).

δ) Ο προβλεπόμενος στην παρ. 14 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως συμψηφισμός της τυχόν επί πλέον διαφοράς μεταξύ των εισφορών που καταβλήθηκαν με βάση το φορολογικό έτος 2015 δεν αίρει την ανωτέρω πλασματική και αναδρομική φορολόγηση-επιβάρυνση. Και τούτο διότι:

(i) Η επιβολή της εν λόγω υποχρεώσεως στερεί τους υπόχρεους δικηγόρους από την αναγκαία ρευστότητα προς αντιμετώπιση των άμεσων, ανελαστικών και ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων τους που αφορούν στο φορολογικό έτος 2016 (ενοίκια, έξοδα γραφείου, ανελαστικές δαπάνες διαβίωσης των ιδίων και της οικογένειάς τους, καταβολή τυχόν δόσεων δανείων, καταβολή φόρων κλπ).

(ii) Ο προβλεπόμενος στην παρ. 14 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης κανονιστικής αποφάσεως δεν γίνεται αυτεπαγγέλτως, ούτε προβλέπεται ότι η κατά τα ανωτέρω τυχόν διαφορά μεταφέρεται πιστωμένη και συμψηφιζόμενη με τις εισφορές του επόμενου χρονικού διαστήματος ή και του επόμενου έτους και, σε κάθε περίπτωση ο κατά τα ανωτέρω συμψηφισμός στην πραγματικότητα αποτελεί ένα ακόμη άτοκο (βλ. και **άρθρο 24 παρ. 5 της υπ' αριθμ. 59522/2205/30-12-2016 αποφάσεως του Υπουργού ΕΚΑΚΑ**) και υποχρεωτικό δανεισμό προς τον ΕΦΚΑ, ο οποίος (δανεισμός), σε περίπτωση που η διαφορά μεταξύ των καταβαλλόμενων εισφορών με βάση το καθαρό φορολογικό αποτέλεσμα του φορολογικού έτους 2015 και των οφειλομένων με βάση το ίδιο αποτέλεσμα του έτους 2016, έχει μεγάλη και άτοκη διάρκεια σε αντίθεση με τις προς τον ΕΦΚΑ οφειλές του ασφαλισμένου δικηγόρου, που βαρύνεται με υπέρογκους τόκους και προσαυξήσεις, ακόμη και αν δεν έχουν εκκαθαρισθεί, δηλαδή ακόμη και αν δεν είναι πραγματικά ληξιπρόθεσμες, αλλά πλασματικά ληξιπρόθεσμες, άλλως κατ' αμάχητο τεκμήριο (βλ. **αρθ. 59 ν. 4445/2016, την υπ' αριθμ. 60298/1472/23-12-**

2016 απόφαση του Υφυπουργού ΕΚΑΚΑ και άρθρο 22 της ανωτέρω 59522/2205/30-12-2016 αποφάσεως του Υπουργού ΕΚΑΚΑ).

35. Συνεπώς παραβιάζονται τα άρθρα 4 παρ. 1 και 5, 5 παρ. 1, 78 παρ. 1 του Συντάγματος και το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (ν.δ. 53/74) και, ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανίσχυρη και κατά το μέρος που αφορά τις παρ. 13 και 14 του άρθρου 2 αυτής και πρέπει να ακυρωθεί για τους παραπάνω λόγους για παράβαση των ανωτέρω συνταγματικών και υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεων και αρχών.

B4. ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ: Πλασματικός άλλως τεκμαρτός προσδιορισμός του ελάχιστου ύψους του εισοδήματος επί του οποίου υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές

36. Με τις διατάξεις των παρ. 5 και 7 σε συνδυασμό με την παρ. 3 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης κανονιστικής απόφασης, που στηρίζεται στις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 39 του ν. 4387/2016 και της παρ. 2 του άρθρου 38 του ίδιου νόμου, προβλέπεται κατώτατο όριο (plafond) στο ύψος του φορολογητέου εισοδήματος, με βάση το οποίο υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές, ανεξαρτήτως του πραγματικού εισοδήματος και του «καθαρού φορολογικού αποτελέσματος» από την άσκηση δραστηριότητας υπαγόμενης στην ασφάλιση κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος. Μ' άλλα λόγια πρόκειται για πλασματικό προσδιορισμό του εισοδήματος και για υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών επί πλασματικής βάσης.

37. Ο κατά τα ανωτέρω πλασματικός προσδιορισμός του ελάχιστου ύψους του εισοδήματος, με βάση το οποίο υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές, αντίκειται στα άρθρα 78 παρ.1 και 4 παρ. 5 του Συντάγματος, καθώς και στην συνταγματική αρχή της νομιμότητας,

διότι το εισόδημα που αποτελεί και τη φορολογική βάση υπολογισμού και επιβολής των πάσης φύσεως ασφαλιστικών εισφορών (σύνταξη, υγειονομική περίθαλψη, επικουρική σύνταξη) πρέπει να είναι πραγματικό και οι εν λόγω εισφορές, τόσο ως φόρος, όσο και ως οικονομικό βάρος, πρέπει να είναι ανάλογες της πραγματικής φοροδοτικής, εισφοροδοτικής και της οικονομικής ικανότητας του υπόχρεου, όπως προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω παρ. 8 β, γ, δ, έως και 14, 31, 33 και 34 α της παρούσας, όπου και αναφερόμαστε κατά τα λοιπά αυτολεξεί).

38. Ο κατά τα ανωτέρω πλασματικός προσδιορισμός του ελάχιστου ύψους των καταβαλλόμενων ασφαλιστικών εισφορών ειδικά για όσους το πραγματικό εισόδημα ή το «καθαρό φορολογικό αποτέλεσμα» του εισοδήματος τους βρίσκεται ήδη κάτω από τα όρια της φτώχειας, ή για όσους το πραγματικό εισόδημα ή το «καθαρό φορολογικό αποτέλεσμα» ήταν στα όρια ή λίγο πάνω από τα όρια της φτώχειας και το εναπομένον εισόδημα μετά την αφαίρεση των φόρων και των εισφορών βρίσκεται κάτω από τα όρια αυτού, έχει δημοευτικό χαρακτήρα, φορολογεί την φτώχεια και την εξαθλίωση και όχι το εισόδημα και επιβαρύνει αναλογικά τους φτωχούς περισσότερο από τους πλουσιότερους αυτών ή τους πλούσιους κατά παράβαση της προοδευτικότητας της συμμετοχής στα δημόσια βάρη, ανάλογα με την πραγματική φοροδοτική, εισφοροδοτική και οικονομική δυνατότητά τους (αρθ. 4 παρ. 5 Συντ), της αρχής της αναλογικότητας (αρθ. 25 παρ. 1 Συντ) καθώς και του άρθρου 14 της ΕΣΔΑ, σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1 αυτής (ν.δ. 53/74).

39. Τα ανωτέρω ισχύουν και υπό την αδόκητη εκδοχή ότι ο κατά τα ανωτέρω προσδιορισμός του ελάχιστου ύψους του εισοδήματος επί του οποίου υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές αποτελεί τεκμαρτό προσδιορισμό του ύψους αυτού (εκδοχή που κατηγορηματικά

αρνούμασθε), αφ' ενός μεν διότι ο ανωτέρω τεκμαρτός προσδιορισμός στηρίζεται σε κριτήριο εντελώς άσχετο με την άσκηση δραστηριότητας αυταπασχολούμενου και ελεύθερου επαγγελματία, δηλ. με την παροχή ανεξάρτητων υπηρεσιών, όπως είναι ο ελάχιστος κατώτατος μισθός για παροχή εξαρτημένης εργασίας, (βλ. και ανωτέρω παρ. 8α της παρούσας, όπου και αναφερόμασθε κατά τα λοιπά αυτολεξεί) και, αφετέρου, διότι ο προσδιορισμός αυτός γίνεται με αμάχητο τρόπο κατά παράβαση και των άρθρων 20 παρ. 1, 25 παρ. 1 Συντ, των άρθρων 6 παρ. 1 και 13 ΕΣΔΑ (ν.δ. 53/74) και του άρθρου 14 του Δ.Σ.Α.Π.Δ. του ΟΗΕ (ν. 2462/97) και, ως εκ τούτου, είναι ανίσχυρος και μη δυνάμενος να ληφθεί υπόψη, όπως αναφέρεται και αμέσως παρακάτω.

40. Τέλος ο κατά τα ανωτέρω πλασματικός προσδιορισμός του ελάχιστου ύψους του εισοδήματος, με βάση το οποίο υπολογίζονται οι πάσης φύσεως ασφαλιστικές εισφορές (κύρια σύνταξη, υγειονομική περίθαλψη, επικουρική σύνταξη) αποτελεί αμάχητο προσδιορισμό του ελάχιστου ύψους του φορολογητέου εισοδήματος, μη δυνάμενο να αμφισβητηθεί δικαστικά και, ως εκ τούτου, παραβιάζονται και τα άρθρα 20 παρ. 1, 25 παρ. 1 Συντ, τα άρθρα 6 παρ. 1 και 13 της ΕΣΔΑ (ν.δ. 53/74) και το άρθρο 14 παρ.1 του Δ.Σ.Α.Π.Δ. του ΟΗΕ (ν. 2462/97). Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και υπό την αδόκητη εκδοχή ότι ο κατά τα ανωτέρω προσδιορισμός είναι τεκμαρτός και όχι πραγματικός, όπως προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω παρ. 38 της παρούσας).

41. Συνεπώς οι ρυθμίσεις του άρθρου 38 παρ. 2 και 39 παρ.3 του ν. 4387/2016, που αποτελούν και το νομοθετικό στήριγμα των παρ. 3, 5 και 7 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης κανονιστικής απόφασης είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 5, 25 παρ. 1, 78 παρ. 1 του Συντάγματος, του άρθρου 1 του πρωτοκόλλου 1 της ΕΣΔΑ, και προς τις συνταγματικές αρχές της νομιμότητας και αναλογικότητας καθώς και προς τις διατάξεις των άρθρων 20 παρ. 1, 25

παρ. 1 του Συντάγματος, των άρθρων 6 παρ. 1 και 14 ΕΣΔΑ (ν.δ. 53/74) και του άρθρου 14 παρ. 1 του ν. 2462/97 και, ως εκ τούτου, είναι ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες. Για τον ίδιο λόγο είναι ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες και οι παρ. 3, 5, 7 του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης κανονιστικής απόφασης, η οποία πρέπει να ακυρωθεί και για τον λόγο αυτόν.

B5. ΠΕΜΠΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ: Παράβαση του σεβασμού της περιουσίας, του αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης, της αρχής της ισότητας και της αναλογικότητας, ιδίως στα δημόσια βάρη

42. Οι ασφαλιστικές εισφορές των δικηγόρων που υπολογίζονται με βάση το φορολογητέο εισόδημά τους και το «καθαρό φορολογικό αποτέλεσμα» αυτού ανέρχονται συνολικά σε ποσοστό 33,95 % (20% για κύρια σύνταξη + 6,95% για υγειονομική περίθαλψη και 7% για επικουρική ασφάλιση).

43. Πέραν των ανωτέρω ασφαλιστικών εισφορών, που έχουν χαρακτήρα φόρου, όπως προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω παρ. 8 β, γ, δ και 14, 31, 32, 33, 34α της παρούσας, όπου και αναφερόμαστε κατά τα λοιπά αυτολεξεί) το φορολογητέο εισόδημα (και των αυτοαπασχολούμενων και των ελεύθερων επαγγελματιών (στους οποίους περιλαμβάνονται και οι δικηγόροι) επιβαρύνεται και με τα παρακάτω φορολογικά βάρη:

α) φορολόγηση με συντελεστή έως και 45% από το πρώτο ευρώ, σε αντίθεση με το εισόδημα των μισθωτών και συνταξιούχων στους οποίους αναγνωρίζεται αφορολόγητο όριο 8.600 ευρώ περίπου ετησίως.

β) «τέλος» επιτηδεύματος ύψους 650 ευρώ, ανεξαρτήτως του ύψους του πραγματικού φορολογητέου εισοδήματος, σε αντίθεση με τους μισθωτούς και συνταξιούχους που δεν φέρουν τέτοιο βάρος.

γ) προκαταβολή φόρου για το επόμενο έτος ίσου με ποσοστό 100% επί του εκκαθαρισμένου φόρου της φορολογητέας διαχειριστικής περιόδου, σε αντίθεση με τους μισθωτούς και συνταξιούχους που δε φέρουν τέτοιο βάρος

δ) εισφορά αλληλεγγύης

ε) Ειδικά οι δικηγόροι, επιβαρύνονται και με ΦΠΑ επί της αμοιβής τους όταν στα πλαίσια της «λελογισμένης αυτοσυγκράτησης» όσον αφορά στην απαίτηση αμοιβής, ζητούν από τον/τους εντολέα/εις τους τέτοια αμοιβή, ώστε στην πραγματικότητα να απορροφούν/ενσωματώνουν οι ίδιοι τον ΦΠΑ. Στην περίπτωση αυτή πρόκειται για «διεπιδότηση» των εντολέων από τους δικηγόρους με την αναπροσαρμογή της αμοιβής τους σε τέτοιο ύψος, λαμβάνοντας υπόψη τους και την επιβάρυνση του ΦΠΑ, προκειμένου να αμβλύνουν τις συνέπειές του για τους διαδίκους εντολείς τους, τους οποίους το κόστος παροχής των δικηγορικών υπηρεσιών, σε αντίθετη περίπτωση θα τους απέτρεπε από την δικαστική διεκδίκηση και άσκηση των δικαιωμάτων τους. (βλ. τις προτάσεις της Γενικής Εισαγγελέως **ELEANOR SHARPSTON** της 10ης Μαρτίου 2016, υπόθ. C – 543/14). Σημειωτέο και ότι μέχρι το 2010 οι δικηγόροι εξαιρούνταν από την υπαγωγή τους σε καθεστώς ΦΠΑ, προκειμένου να διευκολύνεται το δικαίωμα των εντολέων τους για πρόσβαση σε δικαστήριο και σε δίκαιη δίκη. Όμως το 2010 καταργήθηκε η ανωτέρω εξαίρεση των δικηγόρων (άρθ. 62 παρ. 3ν. 3842/2010) χωρίς να έχει υπάρξει ουσιώδης μεταβολή των συνθηκών που επιβάλλουν την ανωτέρω εξαίρεση για λόγους δημοσίου συμφέροντος και χωρίς ταυτόχρονη ή, έστω, διαδοχική λήψη αντισταθμιστικών μέτρων/μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος, που να διευκολύνουν την άσκηση του ανωτέρω δικαιώματος (π.χ κατάργηση ή μείωση άλλων δικαστικών δαπανημάτων και επιβαρύνσεων). Αντίθετα από το έτος 2010 λήφθηκαν μέτρα, τα οποία, ατομικά και σωρευτικά, λειτουργούν απαγορευτικά και

αποτρεπτικά για την άσκηση του ανωτέρω θεμελιώδους δικαιώματος όπως θα αναφερθεί στη συνέχεια. Συνεπώς, υπό την ανωτέρω εκδοχή ο Φ.Π.Α εν τέλει βαρύνει τους δικηγόρους, οι οποίοι έτσι επιβαρύνονται με τον ΦΠΑ και υφίστανται «θυσία» της περιουσίας τους για την εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος (πρόσβαση του εντολέα τους στη δικαιοσύνη) κατά παράβαση του άρθρου 4παρ. 5 του Συντάγματος, όπως αναφέρεται και στη συνέχεια.

στ) Πέραν των ανωτέρω φόρων το εισόδημα των δικηγόρων επιβαρύνεται και:

i) Με την «ελάχιστη εναλλακτική φορολόγηση» (τεκμαρτή φορολόγηση) από το πρώτο ευρώ (I) ανωτέρω και παρ. 12 και υπό στοιχ. α της παρούσας παρ. 43.

ii) Με τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ).

iii) Με τον «φόρο πολυτελείας» κατοχής ΕΑΙΧ άνω των 1929 κ.ε, και τα τέλη κυκλοφορίας.

iv) Με παρακράτηση στην πηγή ποσοστού 15% για φόρο εισοδήματος και 20% για τις ασφαλιστικές εισφορές επί της ακαθαρίστου αμοιβής τους.

44. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το σύνολο των επιβαρύνσεων του εισοδήματος των δικηγόρων υπερβαίνουν το 80% του συνολικού φορολογητέου εισοδήματός τους, σωρευτικά συνεκτιμωμένων, γεγονός που ισοδυναμεί με «δήμευση» αυτού, με ριζικό κλονισμό της οικονομικής του κατάστασης, με φτωχοποίηση και εξαθλίωση, όπως θα αναφερθεί και στη συνέχεια.

45. Οι ανωτέρω επιβαρύνσεις, σωρευτικά συνεκτιμώμενες, παραβιάζουν το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου 1 της ΕΣΔΑ (ν.δ 53/74) καθώς και τις συνταγματικές και υπερνομοθετικές αρχές της ισότητας, ιδίως στα δημόσια βάρη, της αναλογικής ισότητας και της αναλογικότητας (άρθ. 4 παρ. 1 και 5, 25 παρ.1 Συντ και άρθρο 14 ΕΣΔΑ).

τα λοιπά αυτολεξεί).

(βλ. ανωτέρω παρ. 8 περ. β της παρούσας όπου και αναφερόμαστε κατά εκκείνου που είχε αποκτηθεί κατά τη διάρκεια του εργασιακού βίου τους προσώπων (εν προκειμένω των συνταξιούχων) όσο το δυνατόν εγγύτερα επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης αλλά και πολλαπλών ειδών κοινωνικών υπηρεσιών (παιδείας, υγείας, πολιτισμού κ.λπ.) και να διατηρηθεί το εύλογο οποίο και περιέχεται σε κατάσταση φτώχειας και αναξιοπρεπούς τα δημόσια βάρη μετακυλιούνται μόνο σε μια κατηγορία προσώπων, η Η αρχή της ισότητας (τυπικής και αναλογικής) παραβιάζεται ιδίως όταν αναξιοπρεπή διαβίωση).

αντιμέτωπο με δυσκολίες διαβίωσης (φτώχεια, ανεργία, εξαθλίωση, κλονίζουν ριζικά την οικονομική του κατάσταση ή φέρνουν τον υπόχροτο πληρώνονται, συνιστά υπερβολικό βάρος για τα υπόχροτα πρόσωπα ή (συνετικά συνεκτιμημένων) επί του εισοδήματος, από το οποίο και συμπεριφέροντος, παραβιάζεται όταν η επιβολή οικονομικών βαρών δικαιώματος που προσταύεται από τη Σύμβαση και του δημοσίου ΕΔΔΑ, ως «δικαιή ισοποτία» μεταξύ του σεβασμού ατομικών Σύντ., που εναρχτεί και στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου 1 της 47. Τούτων δοθέντων η αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης (βλ. ανωτέρω και παρ. 45).

ισότητας, της αναλογικότητας και του σεβασμού της περιουσίας και του αρχής της ισότητας, της ισότητας στα δημόσια βάρη, της αναλογικής συνταγματικής και υπερνομοθετικής αρχής και διατάξεις, δηλαδή της δικριτικής του ευχέρειας, όπως αυτά καθορίζονται από τις ανωτέρω ανωτέρω εξουσία του δεν πρέπει να υπερβαίνει τα ακραία όρια αυτής της φορολογικών, ασφαλιστικών και οικονομικών βαρών, πλην όμως η εκτιμήσεων, σταθμίσεων και αξιολογήσεων, όσον αφορά στην επιβολή ΕΔΔΑ, και μεν ο κοινός νομοθέτης διαθέτει ευρύτατα περιθώρια 46. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου Σας και του

Τέλος η αρχή της αναλογικής ισότητας και της αναλογικότητας παραβιάζεται και όταν το εισόδημα μιας κατηγορίας προσώπων (δικηγόροι εν προκειμένω), που είναι ίσο ή μεγαλύτερο με το εισόδημα άλλης κατηγορίας προσώπων (μισθωτοί και συνταξιούχοι εν προκειμένω) μετά την επιβάρυνση του με τα ανωτέρω φορολογικά/ασφαλιστικά/οικονομικά βάρη, (δηλ. το εναπομένον εισόδημα των δικηγόρων), είναι μικρότερο εκείνου της άλλης κατηγορίας προσώπων (μισθωτοί και συνταξιούχοι εν προκειμένω) που το εναπομένον εισόδημά τους είναι ίσο ή μεγαλύτερο των δικηγόρων ή των άλλων αυτοαπασχολούμενων ελεύθερων επαγγελματιών. Μ' άλλα λόγια η αρχή της ισότητας και της αναλογικότητας παραβιάζεται όταν το εισόδημα μιας κατηγορίας προσώπων που ήταν ίσο ή μεγαλύτερο του εισοδήματος άλλης κατηγορίας προσώπων, μετά τις φορολογικές και ασφαλιστικές επιβαρύνσεις, σωρευτικά συνεκτιμωμένων, το εναπομένον είναι μικρότερο του εναπομένοντος της άλλης κατηγορίας που το αρχικό εισόδημά τους ήταν μικρότερο της πρώτης κατηγορίας ή όταν το αρχικό μεγαλύτερο εισόδημα της πρώτης κατηγορίας (δικηγόροι και άλλοι αυτοαπασχολούμενοι και ελεύθεροι επαγγελματίες), σε σχέση με το εισόδημα άλλης κατηγορίας προσώπων (μισθωτοί και συνταξιούχοι), μετά την επιβολή των φορολογικών και ασφαλιστικών βαρών, σωρευτικά συνεκτιμωμένων, είναι μικρότερο της άλλης κατηγορίας.

48. Το δημοντικό αποτέλεσμα των φορολογικών και ασφαλιστικών βαρών, σωρευτικά συνεκτιμωμένων, και της ανισότητας που δημιουργούν σε βάρος των ανεξάρτητα απασχολούμενων δικηγόρων σε σχέση με τους μισθωτούς, καταδεικνύεται και επιβεβαιώνεται από τις παρακάτω περιπτώσεις, ενδεικτικά και παραδειγματικά αναφερόμενες:

α) Ανεξάρτητα απασχολούμενος δικηγόρος που έχει πραγματικό εισόδημα 5.000 – 6.000 ευρώ ετησίως, δηλαδή κάτω από τα όρια της

φτώχειας, μετά την αφαίρεση των ασφαλιστικών και των πάσης φύσεως φορολογικών βαρών, περιέρχεται κάτω από τα όρια της ακραίας φτώχειας. Αντίθετα ο μισθωτός με το ίδιο πραγματικό εισόδημα, δεν καταβάλει φόρο (λόγω του αφορολόγητου ορίου), οι δε ασφαλιστικές εισφορές έχουν καταβληθεί από τον εργοδότη του, τον οποίο και βαρύνουν, όπως προαναφέρθηκε.

β) Ανεξάρτητα απασχολούμενος δικηγόρος που έχει πραγματικό εισόδημα 3.000 έως 5.000 ευρώ ετησίως και τεκμαρτό εισόδημα 10.000 έως 15.000 ευρώ ετησίως, μετά την αφαίρεση των ασφαλιστικών και φορολογικών βαρών, το πραγματικό εισόδημά του στην ουσία δημεύεται και, σε κάθε περίπτωση, το εναπομείναν εισόδημά του αποκτά κυριολεκτικά χαρακτήρα “φιλοδωρήματος”, ευρισκόμενο κάτω από τα όρια της ακραίας φτώχειας.

γ) Ανεξάρτητα απασχολούμενος δικηγόρος που έχει πραγματικό εισόδημα πάνω από τα όρια της φτώχειας (π.χ 10.000 έως 12.000 ευρώ ετησίως) , μετά την αφαίρεση των ασφαλιστικών και φορολογικών βαρών περιέρχεται κάτω από τα όρια της φτώχειας. Αντίθετα ο μισθωτός με το ίδιο εισόδημα πληρώνει ελάχιστο φόρο, οι δε ασφαλιστικές εισφορές έχουν ήδη καταβληθεί από τον εργοδότη του, τον οποίο και βαρύνουν.

δ) Το εναπομείναν εισόδημα ανεξάρτητα απασχολούμενου δικηγόρου που είχε πραγματικό εισόδημα μεγαλύτερο των 20.000 ευρώ ετησίως, μετά την αφαίρεση των ασφαλιστικών και φορολογικών βαρών, είναι πολύ μικρότερο του μισθωτού που είχε το ίδιο ή και μεγαλύτερο αρχικό ετήσιο εισόδημα, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν.

ΕΙΔΙΚΑ Η ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΕΜΜΙΣΘΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Από το συνδυασμό των κρίσιμων διατάξεων των άρθρων 38 και 39 ν. 4387/2016 προκύπτει ότι πλέον ένας έμμισθος δικηγόρος καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές για την αυτή ασφάλιση που προκύπτει από τη μία και μοναδική του ιδιότητα του δικηγόρου και για την οποία θα λάβει μία και μοναδική σύνταξη, διπλές εισφορές, αφενός μεν ως μισθωτός για την απασχόλησή του με έμμισθη εντολή ως ποσοστό επί της παγίας αντιμισθίας του, αφετέρου δε ως ελεύθερος επαγγελματίας με βάση το καθαρό φορολογητέο εισόδημά του από την άσκηση της ελεύθερης δικηγορίας.

Ειδικότερα επιβάλλεται εισφορά από 1.1.2017 ως εξής:

A. ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΓΙΑΣ ΑΝΤΙΜΙΣΘΙΑΣ

- α) Για κύρια ασφάλιση (38 Ν.4387/2016) 20% (6,67% έμμισθος και 13,33% εντολέας)
- β) Για επικουρική ασφάλιση (97 Ν.4387/2016) 7% (3,5% έμμισθος και 3,5% εντολέας)
- γ) Για υγειονομική περίθαλψη (41 Ν.4387/2016) 7,10%(2,55% έμμισθος και 4,55% εντολέας)
- δ) Για πρόνοια (λήψη εφάπαξ), που αφορά μόνο σε δικηγόρους Αθηνών, οι μεν παλαιοί ασφαλισμένοι θα πληρώνουν την εισφορά που κατέβαλαν το 2016, δηλαδή ετησίως 332,76 ευρώ (110,92 έμμισθος-221,84 εντολέας), οι δε νέοι ασφαλισμένοι ποσοστό 4% στις αποδοχές τους, η οποία τους βαρύνει καθ' ολοκληρίαν.

B. ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ

- α) Για κύρια ασφάλιση 20% (Άρθρο 39)
- β) Για επικουρική ασφάλιση 7% (άρθρο 97)

γ) Για υγειονομική περίθαλψη 6,95% (άρθρο 41)

δ) Για πρόνοια (λήψη επόνης), που αφορά μόνο σε δικηγόρους Αθηνών, οι μὲν παλαιοὶ ασφαλισμένοι θα πληρώνουν την εισφορά που κατέβαλαν το 2016, δηλαδή ετησίως 332,76 ευρώ (110,92 € μισθού) και οι νεοεισερχόμενοι ποσοστὸ 4%

Παράλληλα ισχύουν για μία τριετία οι μειώσεις των εισφορῶν του άρθρου 98 του Ν.4387/2016.

Εξάλλου, οἱ ἐπιμεθεῖοι δικηγόροι ἐπιβαρύνονται ἐπιπλέον των συναδέλφων τους, τῶν ὁποίων τὸ εἰσοδήμα προέρχεται αποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν «ἐλευθερία» δικηγορία, χωρίς να λαμβάνουν ἀντιστοιχία αὐξημένων κοινωνικοασφαλιστικῶν παροχῶν, με ἀποτέλεσμα να προσβάλλεται εὐθέως ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος. Εἰδικότερα,

α) για υγειονομική περίθαλψη ο ασφαλιστικὸς φορτὸς λαμβάνει συνολικὰ 7,10 % ἀπὸ τὴν αμοιβὴ που ἀντιστοιχεί στὴν ἐπιμεθεῖο εργασία, ἐνῶ για κάθε ἄλλο εἰσοδήμα για νομικῶν υπηρεσιῶν τὸ ποσοστὸ ἀνέρχεται σε 6,95%.

β) Τὸ εἰσοδήμα ἀπὸ τὴν ἐπιμεθεῖο ἐλευθερία ἀντιστοιχεί στὸς ἐκπτώσεις που προβλέπονται για τὰ ἐτῆ 2017-2020 στὸ ἄρθρο 98 του Ν. 4387/2016, παρὸν που και οἱ ἐπιμεθεῖοι προέρχονται ἀπὸ τὸ Ε.Τ.Α.Α. Τούτο διότι οἱ ἐκπτώσεις περιορίζονται στὸν υπολογισμὸ των ασφαλιστικῶν εισφορῶν του άρθρου 39 και οἱ καὶ του άρθρου 38. Κατὰ συνέπεια, ἡ παροχὴ νομικῶν υπηρεσιῶν ἀντιστοιχίζεται διαφορετικὰ ἀναλόγως ἀπὸ τὸ εἰσοδήμα προέρχεται ἀπὸ ἐπιμεθεῖο ἐλευθερία ἢ ὄχι.

γ) Ομοίως, ο ἐπιμεθεῖος δικηγόρος συμψηφιστὸς 40 ἐπιπλέον ασφαλιστικῶν ἐπιμεθεῖων ἀπὸ τὴν ἐλευθερία ἀπὸ τὴν προσαυξήσιμη 50%, ασφαλιστικὴ εισφορά, παραιτούμενος ἀπὸ τὴν προσαυξήσιμη συντάξις του ὡς ἀπὸ τὰ ἐπιμεθεῖα ἐπιπλέον.

δ) Ἀν καὶ ο δικηγόρος προέρχεται ἀπὸ αποκλειστικὰ νομικῶν υπηρεσιῶν, στὴν περίπτωση που ἔχει ἐπιμεθεῖο ἐλευθερία καὶ εἰσοδήμα ἀπὸ «ἐλευθερία»

δικηγορία, οι ασφαλιστικές εισφορές από τις κατά το νόμο διαφορετικές πηγές εισοδήματος αντιμετωπίζονται αυτοτελώς και δεν λαμβάνεται υπ' όψιν το συνολικό εισόδημα με αποτέλεσμα να γεννάται κίνδυνος υπέρβασης του ανωτάτου ορίου ασφαλιστέου εισοδήματος (ήτοι σήμερα σε ετήσια βάση 70.330,00 €), χωρίς βεβαίως να προβλέπονται επιπλέον ασφαλιστικές παροχές. Για παράδειγμα, εάν το ετήσιο εισόδημα από την έμμισθη εντολή ανέρχεται σε 40.000,00 € και ο ίδιος δικηγόρος έχει από τη λοιπή δικηγορική του δραστηριότητα εισόδημα 60.000,00 €, θα υπολογισθούν τελικά ασφαλιστικές εισφορές και για τις 100.000,00 €, ενώ εάν το ίδιο πόσο προερχόταν από μία μόνο πηγή εισοδήματος, θα υπολογίζονταν -για τον καθορισμό των οφειλομένων εισφορών- μόνο μέχρι το ως άνω ανώτατο όριο.

Τα ανωτέρω επιβεβαιώνονται από τις παρακάτω περιπτώσεις, ενδεικτικά και παραδειγματικά αναφερόμενες:

I. Έμμισθος δικηγόρος (με αντιμισθία 1.865,60 € και ΚΦΑ από ελεύθερο επάγγελμα 33.793,46 €), κατέβαλε για εισφορές του 2016 το ποσόν των ευρώ 1.266 ευρώ (ήτοι το 1/3 των ετησίων εισφορών, ο δε εργοδότης του κατέβαλε τα 2/3 ή ευρώ 3.233 ευρώ), ενώ για το 2017 θα κληθεί **να καταβάλει το συνολικό ποσόν 13.020,32 ευρώ ετησίως** αναλυόμενο ως εξής:

A) Επί της αντιμισθίας $1.865,60 \times 14 =$ Ετήσιο εισόδημα 26,118,40 ευρώ $\times 16,72$ (εισφορά δικηγόρου) = 4,367 ευρώ.

B) Επί του ελευθέρου επαγγέλματος: $33.793,46 \text{ ευρώ} \times 37,95\%$ (-εκπτώσεις του άρθρου 98) = 8.653,32 ευρώ

Ως εκ τούτου, προκύπτει τεράστια επιβάρυνση της τάξεως των 11.754,32 ευρώ ετησίως, ή μηνιαίως 979,53 ευρώ.

Μετά το 2020 αντιστοίχως η διαφορά θα είναι ακόμη μεγαλύτερη, καθ' όσον θα πάψει να ισχύει η μεταβατική περίοδος του άρθρου 98 του Ν.4387/2016.

II. Αντίστοιχα, έμμισθος δικηγόρος (με αντιμισθία 1.918 € και ΚΦΑ από το ελεύθερο επάγγελμα 22.400 ευρώ) κατέβαλε για εισφορές του 2016 το ποσόν των ευρώ 1.266 ευρώ (ήτοι το 1/3 των ετησίων εισφορών, ο δε εργοδότης της κατέβαλε τα 2/3 ή ευρώ 3.233 ευρώ), ενώ για το 2017 θα κληθεί **να καταβάλει το συνολικό ποσόν 9.754,67 ευρώ ετησίως** αναλυόμενο ως εξής:

A) Επί της αντιμισθίας $1.918 \times 14 =$ Ετήσιο εισόδημα 23.016 ευρώ $\times 16,72$ (εισφορά δικηγόρου) $= 3.848,27$ ευρώ.

B) Επί του ελευθέρου επαγγέλματος: 22.400 ευρώ $\times 37,95\%$ (- εκπτώσεις του άρθρου 98) $= 5.906,40$ ευρώ.

Ως εκ τούτου προκύπτει τεράστια επιβάρυνση της τάξεως των 8.488,67 ευρώ ετησίως, ή μηνιαίως 707,39 ευρώ.

Μετά το 2020 αντιστοίχως η διαφορά θα είναι μεγαλύτερη, καθόσον θα πάψει να ισχύει η η μεταβατική περίοδος του άρθρου 98 του Ν.4387/2016.

49. Ενόψει των ανωτέρω οι διατάξεις του άρθρου 1 περιπτ α, δ και του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης κανονιστικής απόφασεως, που έχουν ως νομοθετικό στήριγμα τις διατάξεις του άρθρου 39 ν. 4387/2016 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 38 παρ 2, 41, 45, 51 επ. του ίδιου νόμου, κατά το μέρος που επιβάλλουν στο φορολογητέο εισόδημα των δικηγόρων πάσης φύσεως ασφαλιστικές εισφορές (κύρια σύνταξη, υγειονομική περίθαλψη, επικουρική σύνταξη) συνολικού ύψους 33,95% ή 38%, αντίκειται στα άρθρα 4 παρ 1,5 του Συντάγματος, στο άρθρο 14 της ΕΣΔΑ και στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1 αυτής καθώς και στις συνταγματικές και υπερνομοθετικές αρχές της ισότητας (τυπικής και αναλογικής), αναλογικότητας και του σεβασμού του επιπέδου αξιοπρεπούς διαβιώσεως, και είναι, για το λόγο αυτόν ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες. Συνεπώς η προσβαλλόμενη κανονιστική απόφαση (αρθ 1

α,δ,κ και 2) πρέπει να ακυρωθεί για παράβαση των ανωτέρω συνταγματικών και υπερνομοθετικών διατάξεων και αρχών (παράβαση νόμου) και για τον λόγο αυτόν.

B6. ΕΚΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΚΥΡΩΣΗΣ: Παράβαση του δικαιώματος πρόσβασης σε δικαστήριο και σε δίκαιη δίκη των εντολέων των δικηγόρων (αρ 20 παρ 1, 25 παρ 1, 94, 95, 96 Συντ, αρθ 6 παρ 1 και 13 ΕΣΔΑ/νδ 53/74, αρ 14 παρ 1 ΔΣΑΠΔ του ΟΗΕ/ν. 2462/1997, αρθ 47 Χ.Θ.Δ. της Ε.Ε.

50. Η δικηγορική αμοιβή ανήκει στα δικαστικά δαπανήματα (δικαστικά έξοδα) και, ως τέτοιο δαπάνημα, δύναται να λειτουργήσει απαγορευτικά ή αποτρεπτικά σε ό,τι αφορά το δικαίωμα πρόσβασης των πολιτών στη δικαιοσύνη, ιδίως των οικονομικά ασθενέστερων.

51. Λόγω του δυσθεώρητου συνολικού ύψους των φορολογικών και ασφαλιστικών βαρών των δικηγόρων αντικειμενικά είναι αδύνατη η «διεπίδότηση» των εντολέων, δηλαδή η ενσωμάτωση/απορρόφηση των βαρών αυτών, από το δικηγόρο (βλέπε ανωτέρω παρ 41,42 ε της παρούσας). Και τούτο διότι αν ο δικηγόρος απορροφήσει/ενσωματώσει αυτός τα φορολογικά και ασφαλιστικά βάρη το εναπομένον ποσό της αμοιβής του, μετά την αφαίρεση των φόρων και των εισφορών, αποκτά χαρακτήρα «φιλοδωρήματος», με αποτέλεσμα ο αυτοαπασχολούμενος δικηγόρος να γίνει κατά κυριολεξία «άμισθος» δημόσιος λειτουργός.

52. Σε περίπτωση, όμως, που τα πάσης φύσεως φορολογικά και ασφαλιστικά βάρη μετακυλήσουν στον εντολέα, με την έννοια ότι λαμβάνονται υπόψη για τη διαμόρφωση του ύψους της αμοιβής, η δικαστική αυτή δαπάνη, σωρευτικά συνεκτιμώμενη με τα λοιπά δικαστικά δαπανήματα, καθιστά αδύνατη την πρόσβαση στη δικαιοσύνη των οικονομικά ασθενέστερων εντολέων.

54. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ο ανεξάρτητος αμοιολογούμενος δικηγόρος καλείται να επιλέξει μεταξύ της «Δικύβλας» της «δεδιορθώσεως» του ενόχου, προκειμένου να μη στερηθεί αυτός το δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο και σε δικαιοσύνη, «θυσιάζοντας» το μεγαλύτερο μέρος (άνω του 70%) της αμοιβής του και της «Χάρυβδος» της μετακύλισης των ασφαλιστικών και φορολογικών βαρών στον ενόχο που θα λειτουργήσει απορριπτικά σε

53. Επιγραμματικά αναφέρονται τα παρακάτω δικαστικά δαπάνηματα: α) Πάντα παράβολα στην ποινική, πολιτική και διοικητική δίκη, β) αναλογικά δαπάνηματα: δικαστικό έργο, τέλος απογράφου στη διοικητική και πολιτική δίκη, αναλογικό παράβολο προσφυγής και εφέσεως στις φορολογικές διαφορές, προκαταβολή ποσού ίσου με το 50% του καταλογιζόμενου ποσού ως προϋπόθεση παροχής προσώπινης 50% και δικαστικής προστασίας στις φορολογικές, τελωνειακές και χρηματικών αντικείμενων διαφορές, προκαταβολή ποσού ίσου με το 50% και από 22-1-2017 20% του οφειζόμενου με βάση την πρωτόδικη απόφαση ποσού, με ποινή απαράδεκτου της ασκηθείσας εφέσεως, στις φορολογικές και τελωνειακές διαφορές προκαταβολή ποσού ίσου με το 20% του καταλογιζόμενου ποσού, με ποινή απαράδεκτου της ανακοπής κατά πρωτοκόλλου καθορισμού αποζημίωσης για ανυπαίχτη χρήση δημοσίου κτήματος στην πολιτική δίκη, προκαταβολή 20% του καταλογιζόμενου ποσού σε κάποιες διοικητικές διαφορές ουσίας, αναλογικό παράβολο στην προδικαστική προσφυγή σε διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, πληρωμή του ΕΝΦΙΑ ως προϋπόθεση του παραδεκτού συζήτησης εμπράγματης αγωγής στην πολιτική δίκη εισπραξη ήσθε του γρηματιου προκαταβολής υποχρεωτικών εισφορών του 15% και 20% του φόρου και της ασφαλιστικής εισφοράς αντίστοιχα επί της ακκαθάριστου δικηγорικής αμοιβής, **ΦΠΑ 24%**, όπως προαναφέρθηκε.

ο,τι αφορά την πρόβαση αυτού στη δικαιοσύνη, εν όψει και του
 συνόλου των δικαστικών επιβαρύνσεων. Για το λόγο αυτό άλλωστε και
 το ΔΕΕ πητά περιόρισε την κρίση του σχετικά με τη μη αντίθεση της
 επιβολής ΦΠΑ στις δικηγορικές αμοιβές στο Χ.Θ.Δ της Ευρωπαϊκής
 Ένωσης (αρθρ. 47), στην ΕΣΔΑ (αρθρ.6), στο Δ.Σ.Α.Π.Δ (αρθρ. 14)
 και στην Ξέμβαση τους Ξρχους (αρθρ.9) μόνο στην επιβάρυνση του
 εντολέα με το ΦΠΑ διακηρύττοντας πητά ότι η κρίση αυτή δεν αφορά το
 σύνολο των δικαστικών εξόδων (βλ ΔΕΕ απόφ, της 28^{ης} Ιουλίου 2016,
 C-543/2014). Υπό την πρώτη εκδοχή (ενσωμάτωση των φορολογικών
 και ασφαλιστικών βαρών με την έννοια της μη μετακύλισης στον
 εντολέα μέσω της αμοιβής) ο δικηγόρος υφίσταται θυσία της περιουσίας
 του για την εξυπηρέτηση σκοπού δημόσιου συμφέροντος (πρόβαση του
 εντολέα στη δικαιοσύνη), όπως προαναφέρθηκε (βλ ανωτέρω παρ 42 επ
 της παρούσας). Υπό τη δεύτερη εκδοχή (μετακύλιση των φορολογικών
 και ασφαλιστικών βαρών στον εντολέα του) καθίσταται αδύνατη η
 πρόβαση στη δικαιοσύνη, ιδίως των οικονομικά ασθενέστερων
 εντολέων. Εντέλως παραδειγματικά αναφέρεται ότι στην περίπτωση που
 ο δικηγόρος επιθυμεί να λάβει καθαρή αμοιβή (μετά την αφαίρεση των
 φόρων και ασφαλιστικών εισφορών) 100 ευρώ πρέπει να ζητήσει από τον
 εντολέα του 375 ευρώ συνολική αμοιβή, (εφ' όσον η επιβάρυνση με
 φόρους και ασφαλιστικές εισφορές ανέρχεται σε 70%, ενώ το ποσό αυτό,
 αυξάνεται όσο μεταλλάσσεται η επιβάρυνση).

55. Ενόψει των ανωτέρω οι διατάξεις του άρθρου 1 περίττ α, β και του

άρθρου 2 της προβαλλόμενης κανονιστικής αποφάσεως, που έχουν ως

νομοθετικό στήριγμα τις διατάξεις του άρθρου 39 ν. 4387/2016 σε

συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 38 παρ 2, 41, 45, 51 επ. του

ίδιου νόμου, κατά το μέρος που επιβάλλουν στο φορολογητέο εισόδημα

των δικηγόρων πάσης φύσεως ασφαλιστικές εισφορές (κύρια συντάξη,

υπενομοματική περιθαλή, επικουρική συντάξη) συνολικού ύψους 33,95%

ή 38%, αντίκειται και στα άρθρα 4 παρ 1 και 5 του Συντάγματος, στο άρθρο 14 της ΕΣΔΑ και στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1 αυτής καθώς και στις συνταγματικές και υπερνομοθετικές αρχές της ισότητας (τυπικής και αναλογικής), αναλογικότητας και του σεβασμού του επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης, καθώς και στα άρθρα 20 παρ. 1, 25 παρ. 1 του Συντάγματος, 6 παρ. 1 και 13 της ΕΣΔΑ, το άρθρο 14 παρ. 1 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα του ΟΗΕ, το άρθρο 47 παρ. 1 του ΧΘΔ της ΕΕ και είναι, για το λόγο αυτόν, ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες. Συνεπώς η προσβαλλόμενη κανονιστική απόφαση (αρθ 1 α,δ,κ και 2) πρέπει να ακυρωθεί για παράβαση των ανωτέρω συνταγματικών και υπερνομοθετικών διατάξεων και αρχών (παράβαση νόμου) και για τον λόγο αυτόν.

IV ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Ο πρώτος έως και εξηκοστός τρίτος Δικηγορικός Σύλλογος που αναφέρεται στη επικεφαλίδα της παρούσας με πρόδηλο έννομο συμφέρον ασκούμε την παρούσα αίτηση ακύρωσης για τους εξής λόγους:

α) Είμαστε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου σωματειακής μορφής, συγκροτούμενα από τους εγγεγραμμένους στα Μητρώα μας δικηγόρους, που υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του πρώην ΕΤΑΑ και ήδη ΕΦΚΑ και είναι υποχρεωτικά μέλη μας (αρθ. 87, 89 παρ. 1 ν. 4149/2013 και άρθρο 39 ν 4387/2016).

β) Με τις διατάξεις της παρ. 11 του άρθρου 39 ν 4387/2016, που αποτελούν την νομική και εξουσιοδοτική βάση της προσβαλλόμενης κανονιστικής πράξεως, υποχρεούμαστε να εισπράττουμε (παρακράτηση στην πηγή) ποσοστό 20% επί της «ελάχιστης» (εννοείται νόμιμης) αμοιβής ανα δικηγορική πράξη ή παράσταση για την οποία προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία έκδοση γραμματίου προείσπραξης (άρθρο 61 παρ. 1, 2, 3 και Παράρτημα I, II, III ν. 4194/2013) και να

αποστέλλουμε στον ΕΦΚΑ τη σχετική συγκεντρωτική κατάσταση ανά δικηγόρο.

γ) Σύμφωνα με το **άρθρο 90 περιπτ. α, γ,ζ ν. 4194/2013** με τίτλο «σκοποί και αρμοδιότητες Δικηγορικών Συλλόγων» στους νόμιμους σκοπούς και αρμοδιότητές μας ανήκουν, μεταξύ άλλων και **i)** η υπεράσπιση των αρχών και κανόνων του κράτους δικαίου σε μια δημοκρατική πολιτεία (βλ. και άρθρο 5 περιπτ. α ν. 4194/2013), **ii)** η φροντίδα και μέριμνα για την συνδρομή των προϋποθέσεων για την αξιοπρεπή άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος και **iii)** η άσκηση παρεμβάσεων ενώπιον δικαστηρίων και κάθε αρχής για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού, οικονομικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου που ενδιαφέρει τα μέλη του συλλόγου ή το δικηγορικό σώμα γενικότερα καθώς και για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού, οικονομικού ενδιαφέροντος. Για την υλοποίηση και επίτευξη του σκοπού αυτού ως δικηγορικοί σύλλογοι μπορούμε, μεταξύ άλλων, να υποβάλλουμε αίτηση ακυρώσεως ενώπιον ακυρωτικού δικαστηρίου (όπως είναι το Δικαστήριό Σας, σύμφωνα με το **άρθρο 95 παρ. 1 περ. α του Συντάγματος και το π.δ 18/1988**).

Στην κρινόμενη υπόθεση με την προσβαλλόμενη κανονιστικής απόφαση πλήττονται τα έννομα συμφέροντα των δικηγόρων που είναι υποχρεωτικά μέλη μας, από τα οποία και συγκροτούμαστε ως ν.π.δ.δ σωματειακής μορφής, παραβιάζονται οι αρχές και κανόνες του κράτους δικαίου σε μια δημοκρατική κοινωνία (στις οποίες ανήκει και η υπεράσπιση των ατομικών και θεμελιωδών δικαιωμάτων, ιδίως των μελών μας), η υπεράσπιση των οποίων αποτελεί νόμιμο σκοπό και αρμοδιότητά μας (βλ αναλυτικά για τις παραβάσεις των ανωτέρω αρχών και κανόνων του κράτους Δικαίου σε μια δημοκρατική κοινωνία ανωτέρω υπό πρώτο έως και έκτο λόγο ακυρώσεως). Επίσης με τις ρυθμίσεις του ν. 4387/2016 και της προσβαλλόμενης απόφασης θίγεται

Δικηγορικό Σύμμαχο και τα μέλη μας, με την ιδιότητά τους.
 νομικής, κοινωνικής και οικονομικής σημασίας, ενδιαφέροντων τόσο το
 Αυτόνομο είναι και ότι τα αναφερόμενα ζητήματα είναι μερικοί
 ασκούμετη την παρούσα αίτηση μας ως Δικηγορικοί Σύλλογοι.
 βάρος των νομίμων εκπροσώπων μας. Συνεπώς με έννομο συμφέρον
 να επιφέρει δυσμενείς εννομές συνεπείς τόσο σε βάρος μας όσο και σε
 είναι και η δικηγορική αμοιβή, η μη ανταπόκριση προς την οποία δύναται
 περιουσίας των μελών μας για λογαριασμό του ΕΦΚΑ, όπως αυτονομήτως
 βλάβη λόγω της υποχρέωσης συμπεριφοράς μας στην παρακράτηση της
 προσβαλλόμενη κανονιστική απόφαση προκαλεί σε μας υλική και ηθική
 καταστάσεως για κάθε δικηγόρο μέλος μας και, ως εκ τούτου, η
 προεισπραξής δικηγορικής αμοιβής και της αποστολής σχετικής
 οποία προβλέπεται η έκδοση από τον Δικηγορικό Σύλλογο γραμματίου
 δικηγορικής αμοιβής για κάθε διαδικαστική πράξη ή παράσταση για την
 απόδοσης στον ΕΦΚΑ ποσοστού 20% και της ακαθάριστου νόμιμης
 απόφασως, επιβάλλεται σε βάρος μας η υποχρέωση παρακράτησης και
 νομικό και εξουσιοδοτικό έρεισμα της προσβαλλόμενης κανονιστικής
 με τις διατάξεις του άρθρου 39 παρ. 11 ν. 4387/2016, που αποτελεί το
 ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου Σας, όπως προαναφέρθηκε. Τέλος,
 σκοπό και αρμοδιότητά μας, δύναμε να επιτευχθεί και με αίτηση
 λόγο ακυρώσεως, η διατύπωση των οποίων αποτελεί επίσης νόμιμο
 άσκηση του λειτουργημάτων τους, (βλ. ανωτέρω υπό πρώτο έως έκτο
 συζητήσιμους στην οικονομική ζωή της χώρας, με την αξιοπρεπή
 ασφαλιστικών επιβαρύνσεων, σφραγισμένων συνεκτιμημένων και της
 του δημευτικού χαρακτήρα των συναγικών φορολογικών και
 δικαιοχρησιμότητας αμοιβής, ανάλογης με το λειτουργημάτων τους, λόγω
 αξιοπρεπών άσκησης του λειτουργημάτων τους, της λήψης ενόχων και
 το αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης (και επιβίωσης) των μελών μας, της

αυτούντες δικηγορικούς συλλόγους (άρθρ. 95 παρ. 1 περτ. θ Κωδ. δηλών/δηλώνουμε ότι παρέρχουμε δώραν τις υπηρσεις μας τόσο στους υπογράφων/υπογράφοντες την παρούσα αίτηση ακύρωσης Δικηγορός/οι 3 και 82 παρ. 1 Κωδ. Δικηγ./ν. 4194/2013), οι γραμμάτων προκαταβολής υποχρεωτικών εισφορών (άρθρ. 63 παρ. 1, 2, ασκούμε ατομικά ως δικηγόροι, δεν έχουμε υποχρέωση προσκόμισης Επειδή οι αναφερόμενοι στην επικεφαλίδα της παρούσας που την 2, 3 και 95 παρ. 1, περτ. θ Κωδ. Δικηγ./ν. 4134/2013).

γραμμάτων προκαταβολής υποχρεωτικών εισφορών (άρθρ. 63 παρ. 1, 28 παρ. 4 του ν. 2579/1998, και δεν έχουμε υποχρέωση προσκόμισης υπέρ του Δημόσιου για την άσκηση της παρούσας, σύμφωνα με το άρθρο Σύλλογοι δεν υποχρεούμαστε να καταβάλλουμε παράβολο 150 ευρώ Επειδή οι αναφερόμενοι στην επικεφαλίδα της παρούσας Δικηγορικοί ακυρώσεως.

έχοντας κοινό έννομο συτήρον και προβάλλοντας κοινούς λόγους Επειδή παραδεκτά ασκούμε την παρούσα κοινή αίτηση ακύρωσεως, άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως

Συνεπώς, συντρέχει στο πρόσωπό μας πρόδηλο έννομο συτήρον προς αναφέρεται υπό το πρώτο έως και έκτο ακύρωσης της παρούσας.

κυριοεξία ήπιουσους δημόσιους λειτούργους, όπως ειδικότερα αξιοπρεπή άσκηση του λειτούργημάτος μας και μας καθιστά, κατά δικαιοτήματος συτήροχης στην οικονομική ζωή της χώρας, με την αξιοπρεπώνς αμοιβής, ανάλογης με το λειτούργημα μας και του οικογενείας μας, το δικαίωμα μας στην ήλην εύλογης δικαιοης και χαρακτήρα τους, θίγουν το αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης μας και τις καταβολής ασφαλιστικών εισφορών, που λόγω του δεσμευτικού ΕΦΚΑ (ως καθολικού διαόχου του ΕΤΑΑ) έχουμε υποχρέωση οικείου Δικηγορικού Σύλλογου και υπαόμαστε στην ασφάλιση του Οι ατομικά αυτούντες, είμαστε όλοι δικηγόροι, υποχρεωτικά μέλη του

Δικηγ.) όσο και στους ατομικά ασκούντες την παρούσα δικηγόρους (αρθρ. 82 παρ. 2 Κωδ. Δικηγ.)

Επειδή η παρούσα αίτηση είναι παραδεκτή νόμιμη και βάσιμη

Για τους λόγους αυτούς

και όσους άλλους μπορούμε να προσθέσουμε νόμιμα στη συνέχεια

Ζητάμε: Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτησή μας ως παραδεκτή, νόμιμη και βάσιμη. Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη κανονιστική απόφαση με αριθμό 61502/3399/30-12-2016 αποφάσεως του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης «προσδιορισμός της βάσης υπολογισμού ασφαλιστικών εισφορών αυτοαπασχολούμενων και ελεύθερων επαγγελματιών από 1-1-2017» (ΦΕΚ β' 4330/30-12-2016), να καταδικαστεί το Δημόσιο στην εν γένει δικαστική μας δαπάνη και να διαταχθεί η επιστροφή στους ατομικώς αιτούντες δικηγόρους του καταβληθέντος παραβόλου υπέρ του Δημοσίου ποσού 150 ευρώ.

Αθήνα, 24.2.2017

Οι Πληρεξούσιοι Δικηγόροι

ΒΑΣΙΛΗΣ Ε. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. ΔΣΑ 9981
ΚΟΔΡΙΓΚΤΩΝΟΣ 8 - Τ.Κ. 11257
ΤΗΛ. 210 8236039

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Κ. ΕΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ • ΑΜΔΕΑ 7310
ΚΑΡΝΕΑΔΟΥ 30 • 106 75 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210-3648100 • ΦΑΞ: 210-3648102
ΚΙΝ: 6934-421602 • e-mail: ps@pelf.gr

Κατατίθεται το πρωτότυπο με αριθμό καταθέσεως

536 24.2.2017
Αντίγραφο 24.2.2017

Στέλλα Μάραλη

[67]

Θ Ε Ω Ρ Η Θ Η Κ Ε
για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα, 24.2.2017
Ο Προϊστάμενος του
Γραφείου Καταθέσεων

Στέλλα Μάραλη

© 1997 by The McGraw-Hill Companies
All rights reserved. No part of this publication
may be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted, in any form or by any means,
electronic, mechanical, photocopying, recording,
or by any information storage and retrieval system,
without permission in writing from The McGraw-Hill
Companies.

THE McGRAW-HILL COMPANIES
1221 AVENUE OF THE AMERICAS
NEW YORK, NY 10020
PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA
ISBN 0-07-051234-5